

עת"א 40604/06 - רחמים עוזן נגד שירות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 17-06-40604 עוזן(אסיר) נ' שירות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני: מס' תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט ארץ יקואל
עוותר	רחמים עוזן (אסיר)
נגד	1. שירות בתי הסוהר
משיבים	2. מדינת ישראל

החלטה

לפני עתירת העוותר, אסיר פלילי, בגדירה הוא טוען כנגד החלטת המשיב להעבירו מבית הסוהר איילון לבית הסוהר רמונ, או לבית הסוהר נפחא.

רקע

1. העוותרណן לעונש מאסר בן 15 שנים - 6 חודשים, בגין עבירות סמים, מסים, ניהול ארגון פשיעה וביצוע עבירות במסגרתו, הימורים והగROLSות, היזק מכון בחומר נפץ, קשרת קשור לפשע, נשיאת נشك שלא דין וממן אמצעים לביצוע פשע.
2. העוותר החל לרצות את עונשו ביום 10.1.26 ומאשו צפוי להסתיים ביום 29.4.25. מדובר במאשו השני של העוותר והוא מסוג לקטgorיה א'.
3. ביום 18.6.17, הודיע המשיב לעוותר כי הוא עתיד לעבור לבית הסוהר נפחא. בהמשך, התברר כי העוותר עתיד לעبور לבית הסוהר רמונ.

תמצית טענות הצדדים

4. העוותר טוען כי יש לבטל את ההחלטה שהובילו לቤת הסוהר נפחא, או רמונ, תוך הדגשה כי משפטו מתגוררת בעיר אשדוד, יציגו המשפטיא הוא מאוחר המרכז והמרחק הרבה מבית הסוהר אליו הוא עתיד לעبور, יקשה על קיום ביקורים. העוותר הוסיף וטען, כי בימים אלו מתנהלת כנגדו חקירה רחבה הייקף, באופן המציג פגישות תכופות עם ב"כ, בעוד שהעברתו לቤת הסוהר נפחא, או לቤת הסוהר רמונ, תפגע אנושות, נתען, ביעוץ המשפטי שלו הוא זכאי. העוותר סבור כי אין די בטענה שיש להעבירו לቤת סוהר אחר, לאור העובדה נתון בתנאי הפרדה, כדי להצדיק העברתו דואק לቤת סוהר מרוחק. לגיטמו, ניתן להסתפק בהעברתו לቤת סוהר קרוב יותר, שבו אף הפרדה, כנדרש.
5. המשיב, מנגד, טוען כי יש לדחות את העתירה. לשיטתו, התנהלותו בעניינו של העוותר עומדת ברף הסבירות

עמוד 1

הנדרש בנסיבות העניין ואין להתערב בה. המשיב מדגיש כי העותר שווה בתנאי הפרדה לצורך שמירה על שלומו ועל שלוםם של אחרים. המשיב מפנה להוראת סעיף 5 ד' 1 לפקדות נציבות שירות בתי הסוהר 04.03.00 ("החזקת אסירים בהפרדה"), לפיו יש להעביר אסירי הפרדה בין בתים סוהרים שונים, مدى חצי שנה. המשיב מבahir כי העותר שהה בבית הסוהר איילון החל מיום 27.10.16 ולאחר העובדה שחלפה חצי שנה זה מכבר, התכנסה ועדת ההפרדה ביום 14.6.17 ובהתאם להוראת סעיף 5 ד' 1 הנ"ל - הוחלט להעבירו לבית הסוהר רמונ. המשיב הוסיף וטען, כי ביום 5.6.17 ניתן צו מעצר כנגד העותר (במסגרת הליך מעצר ימים), בגין עלה חשש לשיבוש מהלכי חקירה מצדיו וגם טעם זה מחזק את העברתו. המשיב הפנה בהקשר זה, למידע מודיעיניים המלמדים, לשיטתו, על החשש הנטען כלפי העותר.

עוד הדגיש המשיב, כי העברת אסירים בין בתים סוהרים מציה בליבת שיקול דעתו המנהלי ואין להתערב בה, אלא במקרים חריגים ונדרים, שעוניינו של העותר איננו כלל בהם.

המשיב מוסיף כי אין ממש בטענת העותר לפיה העברתו לבית סוהר מרוחק תפגע בזכותו לייעוץ משפטי, בהינתן שמשפטו אמרו להenthal בבית המשפט שבבאר שבע. כן סבור המשיב כי גם קיומו של מרוחק רב בין משרדיו של ב"כ העותר לבין מקום מאיסרו, דינו ככל שיקולי הנוחות האחרים, לגבייהם נקבע כי אין בהם די כדי להצדיק התערבות בשיקול דעתו המנהלי של המשיב.

המשיב תמן טענותיו באסמכתאות.

דין והכרעה

6. לאחר שעינתי בבקשתו, במידעיו השונים השונים ובנסיבות הנסיבות ולآخر שבחןתי את מכלול הנסיבות הנסיבות לעניין - שוכנעתني כי דין העתירה להיחות.

7. הלכה פסוקה היא כי המשיב הוא הגוף האחראי על הביטחון, המשמעת והבטחה בבית הסוהר ולפיכך, בסמכותו להעביר אסיר מבית סוהר אחד למשנהו, משומם שיקולים מערכתיים, או פרטניים, הנוגעים לאוותא אסיר (ר' רע"ב 8858/15 **סיבוני נ' שירות בתי הסוהר** (3.8.16)). השיקולים שיש להביעם בחשבון ולהעניק להם משקל משמעותי מஸגוותם במסגרת החלטה להעברת אסיר בין בית מאסר, כוללים, בין היתר, מניעת התארגנותם של אסירים; קשרים בלתי רצויים בין האסיר לאסירים אחרים, או לסוהרים; סכנה לבטחון האסיר, או לבטחונם של אסירים אחרים; בעיות משמעות, או בעיות באבטחה בבית הסוהר ועוד (רע"ב 1460/11 **אבטבול נ' שירות בתי הסוהר** (12.6.2011); רע"ב 907/09 **עמיר נ' שירות בתי הסוהר** (30.3.2009)).

8. בהתאם לכך, נקבע כי לאסיר אין זכות קניה לרשות את עונו בבית סוהר מסוים. ככל וכחפונית המשיב, החלטות הנוגעות למקום מאיסרו של אסיר, מצויות בליבת שיקול הדעת המנהלי ועל פי רוב, בית המשפט לא יתערב בהן (ר' רע"ב 1004/12 **אבטבול נ' מדינת ישראל** (19.2.12); רע"ב 11/126 **מג'דבה נ' שירות בתי הסוהר** (1.2.2012); רע"ב 1460/11 הנ"ל; רע"ב 8535/99 **אלג'רושי נ' שירות בתי הסוהר** (13.3.2011); רע"ב 7318/08 **ברקאי נ' מדינת ישראל** (1.2.2009); רע"ב 907/09 **חביב נ' מדינת ישראל** (16.4.2007)).

9. לצד זאת, על המשיב, ככל רשות מנהלית, מוטלת החובה להפעיל את סמכותו באופן סביר ועל החלטותיו להתבסס על שיקולים עיוניים בלבד. לאסיר, ככל אדם, יש זכות כי ההחלטה של הרשות בעוניינו לא תתקבל

משיקולים זרים ולא תפלתאותו לרעה (ר' רע"ב 8858/15 הנ"ל).

10. ومن הכלל אל הפרט; לא מצאת תימוכין לטענה כי העביר את המבחן בבית סוהר אחר התקבלה משיקולים זרים, או כי יסודה בהפלית העותר לרעה. בנוסף, מעון במידעיהם השונים, נזהה כי המנייע העיקרי שעדם ביסוד העברת המשיב לבית המאסר רמנון, נעוץ בישומה של מדיניות כללית-ענינית של המשיב, הקשורה, בין היתר, בסדרי הנהול של בתיה המאסר; בהוראת סעיף 5ד' לפקודת נציבות שירות בתי הסוהר 04.03.00 הנ"ל, לפיה יש לניד אסירי הפרדה לבית סוהר שונה מדי חצי שנה; בחשש מפני שיבוש מהלכי חקירה ומפגעה בשלום הציבור, בשלומם של אסירים אחרים ובשלום העותר (ר' מענה מודיעין מיום 19.6.17; חוות דעת להפרדה מיום 21.6.17; מענה מודיעין מיום 25.6.17; כנ' ר' ידיעה מס' 517; 976; 836).

11. התרשםתי כי המשיב אף שקל שיקולים ענייניים בעניינו של העותר וכי החלטתו נטועה כתוצאה מתחם הסבירות. כאמור, מדובר בשיקולים מערכתיים הנוגעים לרמת הפיקוח הדרישה על אסירים מסווגו של העותר, על מנת לשמור על הסדר הציבורי בבתי הסוהר, על שלום הציבור ועל מנת להימנע מחשש לשיבוש מהלכי חקירה (ר' רע"ב 2422/11 הנ"ל).

12. בנסיבות אלו, שוכנעתי כי שיקולי הנוחות אותם מעלה העותר, הקשורים בritchוק גיאוגרافي, מסווגים מפני השיקולים הענייניים ששקל המשיב ולאור המקובץ, לא ראויים לנכון להתערב בהחלטתו הסבירה. חזקה על המשיב כי טענות העותר לא תשכחנה, ככל שתיווצר אפשרות להעברת העותר למתקן כלאה אחר.

העתירה, אפוא, נדחתת בזאת.

לידיעת הצדדים.

ניתנה היום, כ"ג تموز תשע"ז, 17 ביולי 2017, בהעדר הצדדים.